

Af
Bent Jørgensen
Hovedformand og håndbold-
spiller i Skovbakken

Bent Jørgensen

Da basketball kom til nordbyen

Basketball i Århus var i midt-1950'erne præget af hold omkring skolerne, det var et spil, som appellerede til elever og studerende ved skoler og universitet. Deciderede basketklubber fandtes, ligesom f.eks. Århus Håndbold Klub (AHK) også havde basketball på programmet. På det tidspunkt fandtes kun en hal i Århus, hvor man kunne spille spillet på fuld bane, nemlig den gamle stadionhal, der med sin gummibelægning var særdeles velegnet til spillet. Ellers fandt alle kampe sted i byens gymnastiksale, hvor hold som bl.a. Århus Studenterne, Katedralskolen, FDF, Ny Munkegade, Rosenvang, seminariet og Sisu Brabrand afviklede deres kampe.

Internationale kontakter har der øjensynligt været, idet jeg kan se, at Århus i 1957 spillede en bykamp mod Hamburg med bl.a. Ivan Rasmussen, Erik Korsbjerg og Hans J. Graversen på holdet og med den kuriositet, at de to reserver var fra seminariets hold nemlig Jørgen Tillegren og Bent Jørgensen, begge håndbold-

Bent Jørgensen har igennem mere end en menneskealder været involveret i Skovbakken, Vejlbjerg-Risskov Hallen og Idrætshøjskolen, både som spiller, leder og formand.

"I slutningen af halvtredserne lysnede det for basket i nordbyen..."

spillere med stor glæde ved basket.

Men forposten for basketball mod nord var seminariet, som altså også deltog i turneringerne i byens gymnastiksale. Spillerne herfra var hovedsageligt fod- og håndboldspillere, som i mødet med specielt baskets skridtregel følte sig lidt forfulgt af basketdommerne.

I slutningen af halvtredserne lysnede det for basket i nordbyen, idet de nye skoler Katrinebjerg og Vorrevang blev indrettet med sportsaulaer, som egnede sig fortrinligt til basket.

Jeg var i de år på efteruddannelse på Danmarks Højskole for Legemsøvelser, hvor jeg fik en god og effektiv indføring i basket ved bl.a. Erik Madsen.

Tilbage i Århus blev jeg ansat på seminariet, hvor vi hurtigt kom i gang med basket igen. Bl.a. arrangerede vi dommerkurser, som strakte sig over en hel week-end med kapaciteten Viggo Bertram som instruktør. Lidt specielt var det, da han nægtede at dømme den afsluttende kursistkamp, fordi han havde glemt sin grå dommertrøje!

Jeg var ved siden af seminariet også ansat ved Vorrevangskolen samtidig med, at jeg var med i lederarbejdet i Skovbakken. Vi havde fået gang i basket på Vorrevangskolen, hvor vi ved hjælp af en livsfarlig indsats fra de store elever fik de store og meget tunge stativer sat op og fastgjort på gulvet hver gang vi skulle spille. Det var selvfølgelig alt for farligt og omstændeligt, specielt da vi også gerne ville have pigerne til at spille spillet. Så

derfor måtte vi i sløjdsalen, hvor vi fremstillede fire plader med kurve, som kunne hænges op på sidebalkonernes gelænder. Så kom der gang i spillet for begge køn.

Samtidig var vi begyndt at overveje, om vi skulle indføre basket i Skovbakken. Vi havde jo to skoleaulaer samt Annexhallen, så vi mente nok, at klubben også kunne rumme basketball med start efteråret 1962.

Disse planer kom ABF's ledere (Erik Korsbjerg, Victor Christensen og Preben Lauritzen) for ører, og planerne passede som fod i hose for dem. Midtbyen var ved at blive affolket, spillefaciliteterne blev bygget, hvor folk nu boede, så ABF var på vej væk fra midtbyen, hvis de kunne finde et sted.

Og det sted blev Skovbakkens håndboldafdeling, som tog spillet på programmet og fortsatte den praksis, som altid har rådet i Skovbakken: nye afdelinger fungerer som underafdelinger af etablerede, som kan hjælpe både med det administrative og økonomiske. Denne ordning fungerede i 6 år frem til 1968.

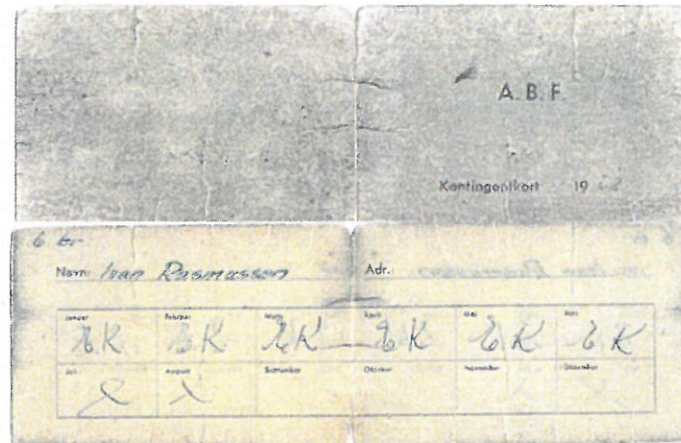
ABF flyttede altså til Skovbakken men bibeholdt klubbens positioner i de forskellige turneringsrækker, så allerede den 13. og 14. oktober tog nu Skovbakkens baskethold til København for at spille mod de to stærke 1. divisionshold, USG og Efterslægten.

Overgangsdatoen var den 1. november 1962.

Dette år blev understreget, da Ivan Rasmussen, en af de faste landsholdspillere, på basketafdelingens 40-års fødselsdag i 2002 forærede mig sit sidste medlemskort i ABF fra 1962. Det fungerede også som kvitteringskort for kontingentet. Her ses, at Ivan Rasmussen i et halvt år i 1962 har betalt 1 kr. om måneden i kontingent, kvitteret af kassereren, en anden landsholdsspiller Erik Korsbjerg.

Et kostbart klenodie nu i sikker varetægt ved Peter Torpet.

"ABF flyttede altså til Skovbakken men bibeholdt klubbens positioner i de forskellige turneringsrækker..."

Ivans kontingentkort fra 1962.

Jeg var i de år redaktør af håndboldafdelingens medlemsblad "Mål", hvor basketsektionen selvfølgelig fik den spaltepads, den havde brug for.

Her udspandt der sig hurtigt en debat med ønsket om en dameafdeling og mere focus på ungdomsarbejdet.

Her kom de hjemmelavede basketplader på Vorrevangens balkon til deres ret. Flere elever derfra var med til at afhjælpe basketafdelingens ønsker. På herresiden fandt f.eks. Lasse Conrad senere 1. holdstræner vej til Skovbakken Basket, ligesom f.eks. pigerne Mona P., Jeanette og Dorthe J. i mange år prægede basketafdelingen.

Mine relationer til basketball igennem 60'erne var primært til en gruppe, som samledes på Esbjerg-kollegiet, en stor villa tæt på seminariet, i øvrigt en villa, som i mange år havde været i Ole Dreyers families besiddelse.

Her mødte jeg f.eks. Poul-Erik S., Søren Andersen og Peter Hosszu til mange samtaler om basket og om boldspil i almindelighed.

Min sidste direkte kontakt til spillet fik jeg, da jeg under bygningen af Idrætshøjskolen fik trumfet igennem, efter heftig diskussion med arkitekterne, at den store turneringsbane i hal 2 skulle forskubbes, så man kunne spille på stor- og lille bane samtidig.

"Her kom de hjemmelavede basketplader på Vorrevangens balkon til deres ret."